

Jørgen Hedager Nielsen

SALT

& HON
NING

365 små andagter

Lohse

Jørgen Hedager Nielsen

Salt og honning

365 små andagter

Lohse

Forord

Der mangler en andagtsbog med små andagter. Det har jeg hørt flere gange gennem de senere år, men da jeg fandt ud af, hvor korte små andagter er, blev tanken i lang tid afvist. Til sidst gav jeg mig og forsøgte, og jeg blev bidt af det. Det viser sig, at mange tanker faktisk godt kan præsenteres ved hjælp af 800 anslag inklusive tegn og mellemrum.

Det tager cirka et minut at læse en andagt højt, men det er naturligvis tilladt at bruge lidt mere tid på at tænke over indholdet.

Fælles for alle andagterne er, at de har et bibelvers som udgangspunkt. Jeg har forsøgt at komme rundt i næsten alle Bibelens skrifter og omkring alt det væsentlige i den kristne troslære.

Rækkefølgen er tilfældig, så man kan begynde, hvor man vil. Der er ingen tilknytning til kirkeår, ugedage eller årstider.

Enkelte steder er der en fodnote, som angiver, at her kommer en serie, som med fordel

kan læses fortløbende, men det er ikke nødvendigt.

Tallene nederst på siden er både et sidetal, og andagts nummer. De første sider er ikke nummererede.

Mange af andagterne har jeg fået inspiration til ved at høre andre forkynde. Hvis en læser har en fornemmelse af at have mødt tanken i en andagt før, kan det skyldes, at jeg har lånt den. Jeg skylder en stor tak til de mange, hvis forkyndelse jeg har nydt godt af gennem tiden.

Jeg ønsker Guds velsignelse og Helligåndens vejledning til alle bogens brugere.

Jørgen Hedager Nielsen

Saltet bevarer

I begyndelsen af bjergprædikenen beskriver Jesus, hvordan den kristne menighed og den enkelte troende vil være til velsignelse i verden, og hvad vi selv får ud af det. Og så siger han:

I er jordens salt. *(Matt 5,13)*

Det er ikke en opfordring, men en konstatering. Det *er* sådan. I *er* jordens salt.

Salt har flere funktioner. Vi kender det som et krydderi, men dengang var det først og fremmest et konserveringsmiddel. Salt hindrede nedbrydning og forrådnelse. Sådan er den kristne menighed i verden, siger Jesus.

Gennem menigheden redder Gud verden fra total opløsning. Menighedens konserverende kraft kommer fra Gud. Det er forbindelsen med ham gennem læsning i Bibelen, bønnen og fællesskabet i menigheden, der giver saltet sin bevarende virkning.

Fjernes forbindelsen til Gud, mister saltet sin virkning.

Ord som honning

Der findes flere måder at læse Bibelen på. En af dem beskrives sådan i Salmernes Bog:

Lykkelig den, som ... har sin glæde ved
Herrens lov og grunder på hans lov
dag og nat. (Sl 1,2)

Ifølge ordbogen betyder *grunde* at tænke dybt. Det ord, David brugte, kan også betegne den summen eller brummen, som man for eksempel hører, når bien flyver fra blomst til blomst for at samle honning.

Blandt Bibelens mange ord dukker der blomster op, som er vers, der kan stå for sig selv, og som udfordrer os til at grunde over dem.

Det er, som Brorson siger: Kom, sæt dig som en flittig bi, i Ordets blomster-enge ... så får du honning vist og sandt (DS 389,5).

Bien samler honning for at få energi til livet her og nu, men også for at have et forråd til vanskeligere tider og til de andre hjemme i bikuben.

Jeg er skabt

I begyndelsen skabte Gud himlen og
jorden. (1 Mos 1,1)

Vi tror på Gud Fader, den almægtige, himlens og jordens skaber. »Det betyder, at Gud har skabt *mig* ...« skriver Luther i Den lille Katekismus. Det virker egoistisk at sætte sig selv foran alt andet, men jeg må indrømme, at for mig er det ret væsentligt, at Gud har skabt netop mig.

Står jeg en mørk aften og ser ud i det uendelige, kan jeg godt føle mig som et uanseligt fnug. Hvad betyder lille jeg? Jeg betyder noget for Gud, der har skabt mig og kender mig (Gal 4,9).

Gud er kærlighed. Hans natur er at elske. Det prægede også skabelsen. Han var først færdig med at skabe, da mennesket var kommet til. Vi er alle sat på jorden midt i Guds kærlighed.

Og så er der det med kærlighed, at den ønsker at blive gengældt. Det ønsker Guds kærlighed også.

Liv i dåbens gave

Dåben hænger sammen med påsken. Vi fik del i Jesu død for vores skyld, og vi fik del i hans opstandelse. Det er lidt tydeligere, når dåb foregår ved neddykning.

Vi blev altså begravet sammen med ham ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv. *(Rom 6,4)*

Dåben er indledningen til et liv med Kristus. Livet bliver beriget og får mening ved at blive levet i fællesskab med Kristus. Frelsen blev helt gratis og uden betingelser givet os i dåben, men den blev givet med henblik på at leve det nye liv.

Vil vi bevare gaven, må vi leve i overensstemmelse med den tro, der blev skænket os i dåben. Med tanke på det skriver Paulus: »Når I nu er oprejst med Kristus, så søg det, som er i himlen, dér hvor Kristus sidder ved Guds højre hånd« (Kol 3,1).

Kærlighedens fylde

Paulus beder for menigheden i Efesos, at Kristus ved troen må bo i deres hjerter, og så fortsætter han:

... så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås. *(Ef 3,17-19)*

Guds kærlighed er aldrig begrænset. Den overgår al erkendelse, og når Paulus skal beskrive den, bruger han hele fire dimensioner.

Skal vi for alvor begribe, hvad Guds kærlighed betyder i vores liv, må vi gå sammen om det. Hver for sig fanger vi et lille glimt, men i fællesskab kan vi hjælpe hinanden til at fatte bredden og længden og højden og dybden.

Kærlighedens fylde overgår alt. Uanset hvor meget, vi udforsker den, så når vi aldrig til grænsen. Den fylder meget mere, end vi kan begribe.

Den gode hyrde

Herren er min hyrde, jeg lider ingen
nød, han lader mig ligge i grønne
enge, han leder mig til det stille vand.

(Sl 23,1-2)

Salmen er skrevet, før man opfandt indhegninger. Derfor var fårene meget afhængige af hyrden. Fåret er nemlig et af de få dyr, der ikke kan klare sig selv. Det kender ikke forskel på sunde og giftige planter. Det kan finde på at drikke forgiftet vand. Det lægger sig først ned, når det er trygt og mæt og har det godt med flokken. Det kan ikke forsvare sig mod rovdyr, og det kan ikke finde vej.

Derfor går hyrden foran sin flok. Han fjerner dårlige planter, og han undgår forgiftet vand. Han møder rovdyret, og han synger, så fårene kan følge hans røst.

Alt dette vidste David. Han havde selv engang været hyrde. Og Jesus vidste det, da han sagde: »Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene« (Joh 10,1-17).

Fuldendt kærlighed

På Børkop Højskoles facade står der »Gud er kærlighed – 1 Joh 4,16«. Det er en dejlig hilsen til byen, men hvad betyder det, at Gud er kærlighed? Ordet kærlighed er efterhånden så udvandet, at man kan lægge næsten hvad som helst i det.

Heldigvis har Johannes givet os en tydelig deklaration. Et par vers tidligere skrev han: »Faderen har sendt sin søn som verdens frelser.« På netop den måde har Gud vist sin kærlighed til verden, at han gav sin søn, den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv (Joh 3,16).

Man kan gå fortabt, selv om Gud er kærlighed, men Gud *har* gjort alt det, der skal til, for at vi kan få frelsen. Fordi frelsen hviler helt på Gud, tør Johannes skrive:

Deri er kærligheden fuldendt i os: at vi har frimodighed på dommens dag.

(1 Joh 4,17)

** Dette er den første i en serie på seks andagter over Første Johannesbrev.*